

Verőce születése

Községünk a váci kistérségben – Vác és Szob között – fekszik. Könnyen elérhető vasúton és autóval. Régen Nógrád-Hont, majd Nógrád megyéhez tartozott, jelenleg Pest megyéhez került. Lakóinak száma 3600 fölött van, üdülőszezonban azonban a kétszerese.

Földrajzilag meghatározza, hogy a Duna bal partján, hegyek, dombok, völgyek között, a Börzsöny hegység lábánál fekszik, a Szentendrei-sziget csúcsánál és a Visegrádi-hegységgel szemben. Mindez nagyon kellemes klímát biztosít.

Verőce település falu, de Duna-parti utcasora városias, üdülőhely-jellegű.

A község jelképei

Régi bírói pecsét

Címer

Zászló

A címerben a pajzs a magyarság harcait, a vallási jelképek a katolikus és a református egyházat, a szőlő a megélhetést (1300-tól), a víz a Dunát vagy az egyik patakot jelenti.

Nevének eredete szláv vagy palóc – kapu, gyeplő, illetve örvénylő víz jelentésű. A falu évszázadok alatt (oklevelek alapján) viselt nevei történetére jellemző adatok: Werenecca, Wercze, Werncke, Vereuchen, Veruche, Vetissza, Wereuche. Wereche, Wernika, Wewwce, Vernica, Veronic(z), Nógrád Verőcze, Nógrádverőce, Verőcemaros, Verőce.

A falu a honfoglalást követő években született. Az ősi település Magyarkúton jöhetett létre, az első templom („Pusztatemplom”) környékén. Elpusztulása után, az 1300-as években a jelenlegi katolikus templom helyén, a dombra épült templom körül alakult ki a falumag, amely mai arculatát is meghatározza.

A Duna-parti rész csak a 19–20. század fordulóján épült ki.

A falu jelenleg is terjeszkedik.

A magyarkúti kápolna egykor

Az Irma-forrás Magyarkúton

Nógrádverőcze

Magyarkút